

Natuurcompensatieplan op hoofdlijnen N279 Noord

Provincie Noord-Brabant

9 November 2012

Eindrapport

9W4039.A0

HASKONING NEDERLAND B.V.
RUIMTE & MOBILITEIT

Barbarossastraat 35
Postbus 151
6500 AD Nijmegen
+31 24 328 42 84 Telefoon
Fax
info@nijmegen.royalhaskoning.com E-mail
www.royalhaskoning.com Internet
Arnhem 09122561 KvK

Documenttitel Natuurcompensatieplan op hoofdlijnen N279
Noord

Verkorte documenttitel Natuurcompensatieplan N279
Status Eindrapport
Datum 9 November 2012
Projectnaam Capaciteitsverbreding N279
Projectnummer 9W4039.A0
Opdrachtgever Provincie Noord-Brabant
Referentie 9W4039/R/903090/Nijm

Auteur(s) Pepijn Bos
Collegiale toets Hans Büchi
Datum/paraaf 9 november 2012
Vrijgegeven door Fons van Reisen
Datum/paraaf 9 november 2012

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1	INLEIDING
1.1	Aanleiding
1.2	Doelstelling
1.3	Leeswijzer
2	BELEIDSMATIGE UITGANGSPUNTEN EN AANPAK
2.1	Beleid
2.2	Aanpak
3	COMPENSATIEOPGAVE
3.1	Vernietiging en verstoring
3.2	De opgave
3.3	Zoekgebied
4	STAPPENPLAN INVULLING COMPENSATIEPLAN
4.1	Naar een definitief natuurcompensatieplan N279 Noord
4.2	Stappenplan
	BIJLAGEN
	12

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding

De capaciteit van de N279 op het traject 's-Hertogenbosch – Veghel wordt uitgebreid van twee naar vier rijstroken. Hierdoor is er sprake van verlies aan natuurwaarden door vernietiging en verstoring van bestaande natuur. Om dit verlies te compenseren dient er elders natuur ontwikkeld te worden. Het verlies aan natuurwaarden dient in zowel oppervlakte als kwaliteit voldoende te worden gecompenseerd.

1.2 Doelstelling

Doel

De provincie stelt dat zijzelf als initiatiefnemer van de verbreding van de N279 een voorbeeldfunctie heeft en daardoor bij de natuurcompensatie minimaal aan de oppervlakteopgave zal voldoen, en daarnaast ook een meerwaarde wil bereiken. In de Visie op de compensatie N279 is het doel van de natuurcompensatie dan ook als volgt geformuleerd:

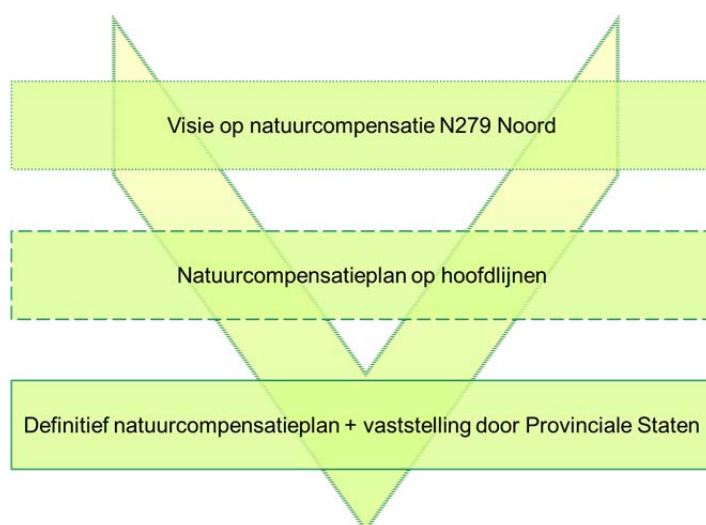
- de verloren gegane natuurwaarden worden gecompenseerd;
- daarnaast zal een netto versterking van natuurwaarden en landschap plaats vinden;
- en wordt de compensatie ook ingezet om verbindingzones te versterken.

Proces

Het proces om tot een vastgesteld natuurcompensatieplan N279 te komen is in figuur 1.1 weergegeven. De visie op de natuurcompensatie N279 Noord is eind 2011 opgesteld. Deze visie is onderdeel van voorontwerp PIP dat in het voorjaar 2012 is opgesteld en ter inzage is gelegd.

De volgende stap in het proces is het opstellen van een natuurcompensatieplan op hoofdlijnen. Dit document is het resultaat van deze stap en maakt onderdeel uit van het ontwerp PIP N279 Noord dat eind 2012 ter inzage is gelegd.

Figuur 1.1 proces vaststellen compensatieplan

De stap die daarop volgt is het verder uitwerken van de compensatieopgave tot een definitief natuurcompensatieplan. Daarin wordt ook uiteengezet welk budget voor de natuurcompensatie gereserveerd moet worden. In het voorjaar 2013 ligt ter besluitvorming aan Provinciale Staten het definitieve natuurcompensatieplan voor, als onderdeel van het ontwerp PIP N279 Noord.

1.3 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 worden de beleidsmatige uitgangspunten en de daaruit voortkomende aanpak voor het natuurcompensatieplan besproken. De kwantitatieve compensatieopgave wordt in het derde hoofdstuk uiteengezet en het zoekgebied voor geschikte compensatielocaties wordt gedefinieerd. In het vierde en laatste hoofdstuk wordt een stappenplan gepresenteerd voor de verdere uitwerking van de compensatieopgave om te komen tot een definitief compensatieplan.

2 BELEIDSMATIGE UITGANGSPUNTEN EN AANPAK

2.1 Beleid

Natuurcompensatie is een wettelijk verplichting. Bij het opstellen van een natuurcompensatieplan gelden daardoor algemene beleidsmatige en wettelijke uitgangspunten. Het gaat hierbij om uitgangspunten van de provincie en van het Rijk. In deze paragraaf worden de uitgangspunten op een rij gezet.

Rijksbeleid

Het landelijk beleid met betrekking tot de compensatieplicht is in meerdere beleidsstukken en wetten vastgelegd waaronder het structuurschema Groene Ruimte en de Boswet. Het belangrijkste uitgangspunt is daarbij dat de compensatie voor vernietigde en verstoorde natuur moet bestaan uit natuurbeheertype van gelijkwaardig of hoger niveau. Het Rijksbeleid is doorvertaald in het provinciale beleid.

Provinciaal beleid

De provincie heeft haar regels voor het ruimtelijke beleid vastgelegd in de *Verordening ruimte 2012*. Hierin zijn ook de uitgangspunten voor natuurcompensatie opgenomen. Om precies te zijn in de artikelen 4.11 (Regels inzake compensatieplan) en 4.12 (Voorwaarden voor compensatie)

De belangrijkste regels per artikel voor dit natuurcompensatieplan op hoofdlijnen zijn als volgt:

Regels inzake compensatieplan

- Een compensatieplan omvat ten minste:
 - a. het netto verlies aan ecologische waarden en kenmerken dat optreedt;
 - b. de wijze waarop het netto verlies, genoemd onder a, wordt gecompenseerd;
 - c. de ruimtelijke begrenzing van het te compenseren gebied en de compensatie;
 - d. de kwaliteit en kwantiteit van de compensatie;
 - e. de termijn van uitvoering;
 - f. de inhoud en realisatie van de voorgenomen mitigerende en compenserende maatregelen;
 - g. een beschrijving van het reguliere beheer en het ontwikkelingsbeheer, een en ander onder toepassing van artikel 4.12.
- De uitvoering van het compensatieplan wordt vastgelegd in een privaatrechtelijke overeenkomst tussen de initiatiefnemer en de gemeente waarin:
 - a. rollen en verantwoordelijkheden van de betrokken partijen zijn vastgelegd;
 - b. een financiële onderbouwing is vastgelegd waaruit blijkt dat de uitvoering van de compensatiemaatregelen is zeker gesteld en niet wordt gefinancierd uit middelen die beschikbaar zijn op grond van een subsidieregeling;
 - c. een boeteclausule is opgenomen die van toepassing is bij het niet, niet tijdig of onvolledig uitvoeren van de compensatie.

Voorwaarden voor compensatie

- Door compensatie mag geen netto verlies ontstaan aan ecologische waarden en kenmerken van het desbetreffende gebied in termen van areaal, kwaliteit en samenhang.
- Compensatie:

- a. vindt plaats aansluitend aan of nabij het aangetaste gebied, met dien verstande dat een duurzame situatie ontstaat;
 - b. vindt plaats door realisering van kwalitatief gelijkwaardige waarden of fysieke compensatie op afstand van het gebied, indien fysieke compensatie aansluitend aan of nabij het gebied niet mogelijk is;
 - c. kan plaatsvinden in de niet gerealiseerde delen van de ecologische hoofdstructuur.
- De omvang van de compensatie wordt bepaald door de omvang van het vernietigde areaal waarbij een toeslag op de omvang van het vernietigde areaal wordt berekend, zowel in oppervlak, als in budget, te onderscheiden in de volgende categorieën:
 - a. natuur met een ontwikkeltijd van 5 jaar of minder: geen toeslag;
 - b. tussen 5 en 25 jaar te ontwikkelen natuur: toeslag van 1/3 in oppervlak, plus de gekapitaliseerde kosten van het ontwikkelingsbeheer;
 - c. tussen 25 en 100 jaar te ontwikkelen natuur: toeslag van 2/3 in oppervlak, plus de gekapitaliseerde kosten van het ontwikkelingsbeheer;
 - d. bij een ontwikkelingsduur van meer dan 100 jaar: de toeslag in oppervlak en de gekapitaliseerde kosten van het ontwikkelingsbeheer is maatwerk.

Bestuurlijk besluit

Het natuurcompensatieplan dient volgens de lijn van voorgaande artikelen uit de Verordening ruimte 2012 uitgevoerd te worden. Naar aanleiding van een bestuurlijk besluit van de provincie wordt op één punt van de *Voorwaarden voor compensatie* een uitzondering gemaakt: de compensatie dient uitsluitend plaats te vinden in niet-gerealiseerde delen van de ecologische hoofdstructuur¹.

Dit besluit sluit aan op de wens van de provincie om in 2018 alle gaten in het netwerk van de EHS te hebben gedicht met nieuwe natuur. De concrete ambities zijn vastgelegd in het natuurbeheerplan. De taakstelling voor het realiseren van nieuwe natuur is vastgesteld op 20.869 hectare. Daarnaast is in Brabant de aanleg van ongeveer 1.670 kilometer verbindingszones gepland (EVZ).

Dit betekent dat in dit natuurcompensatieplan op hoofdlijnen, en later het definitieve natuurcompensatieplan, uitgegaan wordt van compensatie in de niet-gerealiseerde EHS. In de volgende paragraaf komt de aanpak om te geschikte locaties te komen waarin het compensatieopgave plaats kan vinden aan bod.

¹ De EHS is een netwerk van natuurgebieden en verbindingszones. Op plekken waar gaten in het netwerk zitten, legt de provincie nieuwe natuur aan. De ecologische hoofdstructuur is in de eerste plaats belangrijk als netwerk van leefgebieden voor veel planten en dieren. Robuuste leefgebieden voor planten en dieren zijn nodig om soorten van uitsterven te behoeden. Planten en dieren kunnen zich via de EHS van het ene naar het andere gebied verplaatsen. Maar de ecologische hoofdstructuur is er ook voor mensen die willen genieten van de schoonheid van de natuur. Om te recreëren en tot rust komen.

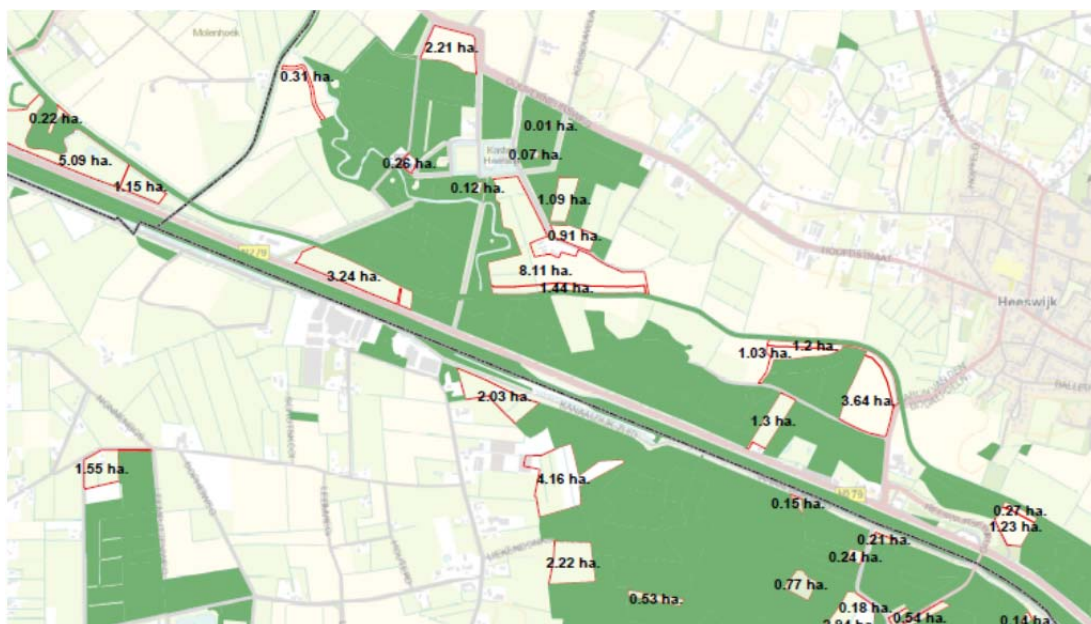
2.2 Aanpak

Op te bepalen welke niet-gerealiseerde EHS gebieden in aanmerking komen voor de invulling van de compensatieopgave dient een zoekgebied vastgesteld te worden. Hierbij wordt het uitgangspunt uit de Verordening ruimte gevolgd dat: *compensatie plaats vindt aan of nabij het aangetaste gebied, met dien verstande dat een duurzame situatie ontstaat.*

Dit leidt tot de volgende formulering van het zoekgebied:

1. Deze bestaat uit de niet gerealiseerde EHS in de gemeenten waarin de weg is gelegen (zoekgebied 1), te weten:
 - a. 's-Hertogenbosch;
 - b. Sint-Michielsgestel;
 - c. Schijndel;
 - d. Bernheze, en;
 - e. Veghel
2. Indien compensatie in voorgaande gemeenten niet (volledig) mogelijk is als gevolg van onvoldoende aanwezigheid van niet-gerealiseerde EHS of grondposities c.q. het niet verlenen van medewerking door grondeigenaren, wordt het zoekgebied vergroot naar gemeenten gelegen aan voornoemde gemeenten (zoekgebied 2).
3. Indien compensatie ook dan nog niet (volledig) mogelijk is dan wordt het zoekgebied verder vergroot naar de rest van Brabant (zoekgebied 3).

Onderstaande kaart geeft een gedeelte van zoekgebied 1 weer dat het dichtst bij de weg N279 Noord is gelegen (grotere kaarten per gemeente zijn in de bijlagen toegevoegd). Om te kunnen bepalen of in dit zoekgebied voldoende geschikte compensatiegebieden aanwezig zijn zal eerst de compensatieopgave bepaald moeten worden. Dat gebeurt in het volgende hoofdstuk.

Figuur 2.1: deel zoekgebied 1 tussen Middelrode en Heeswijk-Dinther met rood omkaderd de niet-gerealiseerde EHS

3 COMPENSATIEOPGAVE

Naast de (beleidsmatige) uitgangspunten voor de natuurcompensatieopgave is er de kwantitatieve opgave. De totale compensatieopgave wordt opgebouwd uit twee onderdelen. Ten eerste het aantal hectaren natuur dat vernietigd wordt door de uitbreiding van de N279 en ten tweede door het aantal hectaren natuur dat verstoord wordt.

3.1 Vernietiging en verstoring

De compensatie die ontstaat door het vernietigen van natuur wordt bepaald door het aantal hectare natuurgebied dat letterlijk verdwijnt door de capaciteitsuitbreiding. Dit is vervolgens onderverdeeld naar de verschillende natuurbeheertypen. In tabel 3.1 is per natuurbeheertype (1^e kolom) aangegeven hoeveel hectare er vernietigd wordt door de capaciteitsuitbreiding van de N279 Noord (2^e kolom). In totaal bedraagt dit 10,85 ha. De provincie heeft in haar beleid vastgelegd dat bij de meeste natuurbeheertypen er extra compensatie plaats moet vinden indien er vernietiging plaats vindt. Het percentage extra compensatie dat per natuurbeheertype geldt is in de derde kolom weergegeven. In de laatste kolom is vervolgens de totale compensatieopgave voor vernietigde natuur opgeteld.

Tabel 3.1 Overzicht vernietigde natuur

Natuurbeheertype	Vernietig	Compensatie (toeslag)	Totaal
N03.01 beek en bron	1,41	0%	1,41
N12.02 kruiden en faunarijke graslanden	2,76	33%	3,68
N10.02 vochtig hooiland	0,49	33%	0,65
N16.02 vochtig bos met productie	3,02	33%	4,03
N14.01 rivier- en beekbegeleidend bos	1,34	66%	2,23
N14.03 haagbeuken en essenbos	1,83	66%	3,05
N15.02 dennen-, eiken- en beukenbos	-	-	-
Totaal	10,85	-	15,05

Verstoring

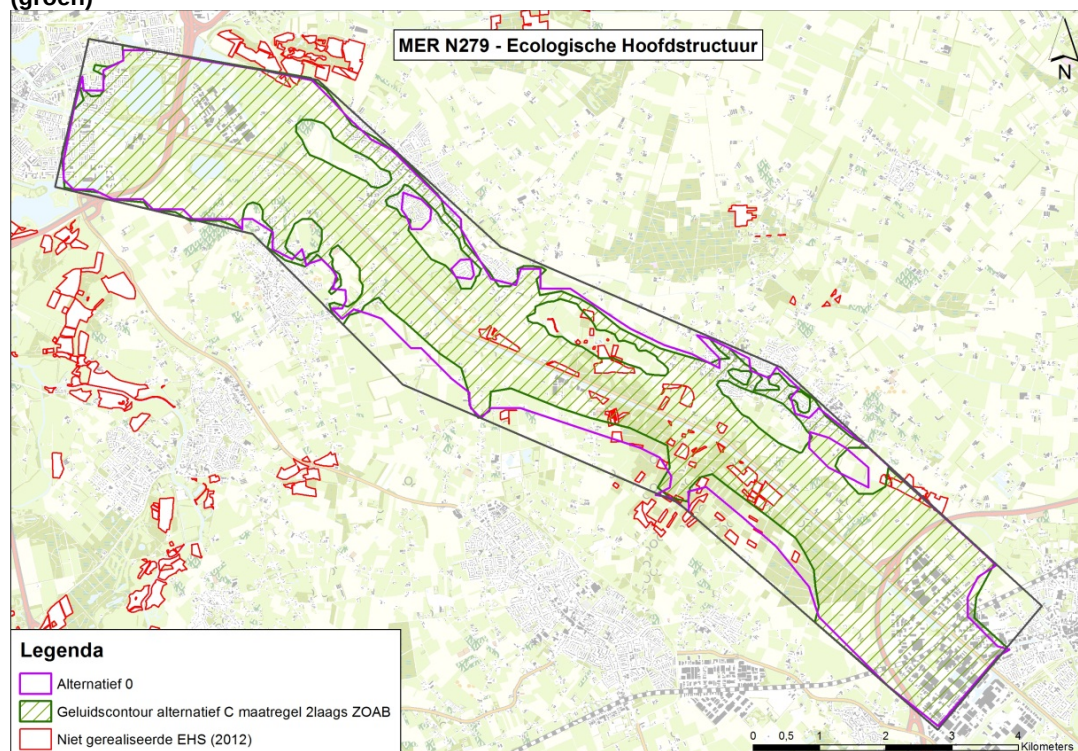
Door aanleg van een nieuwe weg of door de wijziging van de verkeersintensiteiten op bestaande wegen neemt de geluidsbelasting op de omgeving door wegen toe of af. Met betrekking tot natuurgebieden in de omgeving bepaald de mate van geluidsbelasting of er sprake is verstoring. Liggen deze gebieden binnen de 45 dB(A) contour van de weg dan is er sprake van verstoord natuur. Of deze verstoord natuur ook gecompenseerd moet worden is afhankelijk van de nieuwe ontwikkelingen die plaats gaat vinden. Hierbij is het de vraag of deze ontwikkeling een toename dan wel een vermindering van de geluidsbelasting oplevert ten opzichte van de bestaande situatie.

In het geval van de capaciteitsuitbreiding van de N279 Noord betekent dit een vergelijking tussen de autonome ontwikkeling (de groei van het verkeer op de N279 Noord als de capaciteit onveranderd blijft) en de capaciteitsuitbreiding inclusief de voorgenomen geluidsmaatregelen zoals tweelaags ZOAB (alternatief C in het MER). Op figuur 3.1 zijn de geluidscontouren van beide 'varianten' aangegeven.

Hierop is te zien dat de contour van de autonome ontwikkeling (alternatief 0) een groter oppervlak beslaat dan de contour van de capaciteitsuitbreiding. Dit is ook terug te zien in de berekening die uitgevoerd is om te bepalen hoeveel natuurgebied verstoord wordt binnen de 45 dB(A) geluidscontour van de weg (tabel 3.2). Daaruit blijkt dat voor alle natuurbeheertypen de voorgestelde capaciteitsuitbreiding leidt tot minder geluidsverstoring.

Hierdoor is compensatie door geluidsverstoring niet aan de orde en hoeft er in de compensatieopgave geen rekening gehouden te worden met verstoorde natuur.

Figuur 3.1 Geluidscontouren autonome ontwikkeling (paars) en variant capaciteitsuitbreiding (groen)

Tabel 3.2 Overzicht verstoorde natuur in hectaren

Natuurbeheertype	Verstoord bij autonome ontwikkeling	Verstoord bij realisatie capaciteitsuitbreiding	Verskil met autonome ontwikkeling
N03.01 beek en bron	37,6	34,9	- 2,7
N12.02 kruiden en faunarijke graslanden	60,5	37,9	- 22,6
N10.02 vochtig hooiland	28,4	12,6	- 15,8
N16.02 vochtig bos met productie	63,4	58,7	- 4,7
N14.01 rivier- en beekbegeleidend bos	232,4	174,9	- 57,5
N14.03 haagbeuken en essenbos	8,9	8,8	- 0,1
N15.02 dennen-, eiken- en beukenbos	14,1	10,8	- 3,3
Totaal	445,3	338,6	- 106,7

3.2 De opgave

Doordat de verstoorde natuur geen deel uit maakt van de opgave bestaat deze alleen uit de vernietigde natuur. In tabel 3.3 is het totaaloverzicht weergegeven met daarbij de aanduiding van het type omgeving waarin het natuurbeheertype thuishoort.

Tenslotte geldt vanuit de Boswet dat bos wat gekapt wordt herplant moet worden. De onder de Boswet vallende vegetaties zijn in de tabel aangeduid met een *. De hoeveelheid bos die vernietigd wordt is 6,19 ha (3,02 + 1,34 + 1,83; tabel 3.1). Dit betekent dat van de 15,05 hectare nieuwe natuur die ontwikkeld gaat worden er 6,19 hectare bos moet zijn.

Tabel 3.3 Totaaloverzicht compensatieopgave

Natuurbeheertype	Totaal	Omgeving
N03.01 beek en bron	1,41	Dal
N12.02 kruiden en faunarijke graslanden	3,68	Dal en flank
N10.02 vochtig hooiland	0,65	Dal
N16.02 vochtig bos met productie *	4,03	Dal
N14.01 rivier- en beekbegeleidend bos *	2,23	Dal
N14.03 haagbeuken en essenbos *	3,05	Flank
N15.02 dennen-, eiken- en beukenbos *	-	Flank
Totaal	15,05	

3.3 Zoekgebied

Het zoekgebied waarin de compensatie gezocht wordt bestaat uit de vijf gemeenten. Het totaal aan niet-gerealiseerde EHS bedraagt in totaal 625,73 hectare. Per gemeente bedraagt dit:

Tabel 3.4 omvang niet-gerealiseerde EHS per gemeente in zoekgebied en totale omvang

Gemeente	Omvang in hectare
's-Hertogenbosch	190,73
Sint Michielsgestel	238,41
Bernheze	91,46
Schijndel	73,85
Veghel	31,28
Totaal	625,73

Het totaal oppervlak aan niet-gerealiseerde EHS in het zoekgebied is daarmee meer dan 40 keer zo groot als de opgave van 15,05 ha.

De Verordening ruimte gaat uit van compensatie aan of nabij het aangetast gebied. Het aangetaste gebied is in het geval van de capaciteitsverbreding van de N279 aan te duiden als het gebied dat binnen de 45dB(A) contour van de weg ligt. Binnen dit gebied is in totaal 73,2 ha niet-gerealiseerde EHS gelegen.

In het volgende hoofdstuk wordt uiteengezet hoe binnen het zoekgebied tot een afgewogen invulling van de compensatieopgave gekomen gaat worden.

4 STAPPENPLAN INVULLING COMPENSATIEPLAN

4.1 Naar een definitief natuurcompensatieplan N279 Noord

De omvang van de opgave en het zoekgebied zijn in de vorige hoofdstukken vastgesteld. De volgende stap in de totstandkoming van het natuurcompensatieplan is het selecteren van niet-gerealiseerde EHS waarin de uitwerking van de opgave plaats vindt.

In dit hoofdstuk wordt een stappenplan geformuleerd voor de wijze waarop het selectie proces van geschikte niet-gerealiseerde EHS gebieden in het zoekgebied ingevuld gaat worden. Het eindresultaat van dit stappenplan is een definitief compensatieplan waarin afspraken vastgelegd zijn over de financiering en uitvoering van het plan.

4.2 Stappenplan

Het stappenplan is uit de volgende stappen opgebouwd:

Stap 1: Concretisering zoekgebied

Stap 2: Locatiebeoordeling

Stap 3: Overleg gebiedspartners – nadere beschouwing locatiebeoordeling

Stap 4: Bepaling te reserveren budget

Stap 5: Uitgangspunten voor uitvoering

Stap 6: Opleveren definitief natuurcompensatieplan

Stap 1: Concretisering zoekgebied

Het zoekgebied betreft 5 gemeenten en afgrond 626 hectaren niet-gerealiseerde EHS. Afbakening van dit gebied in kleinere deelgebieden is noodzakelijk om een concrete selectie te kunnen maken. Nabijheid bij de weg (N279) vormt daarbij het eerste criterium².

Het eerste deelgebied vormt de zone die binnen de 45 dB(A) contour van de weg ligt. Het tweede deelgebied wordt begrensd door de grens van de 45 dB(A) contour en een (denkbeeldige) grens die 3 kilometer van de weg af ligt. Het volgende deelgebied grenst aan het tweede deelgebied en eindigt weer drie kilometer verder. Op deze wijze wordt het gehele zoekgebied ingedeeld in verschillende deelgebieden.

Stap 2: Locatiebeoordeling

Na de afbakening van het zoekgebied in een kleiner deelgebied worden de delen niet-gerealiseerde EHS die daaronder vallen beoordeeld op haalbaarheid van realisatie. De beoordeling start in het eerste deelgebied. De haalbaarheid wordt door middel van de volgende criteria beoordeeld:

1. Eigendom: zicht op spoedige realisatie

In de gebieden waar de grond in handen is van een overheidspartij is het zicht op tijdige realisatie het grootst. Er hoeft dan geen grond aangekocht te worden van particulieren waardoor er in de regel minder tijd verloren gaat aan onderhandelingen over de

² Dit sluit aan op het uitgangspunt van de Verordening ruimte: "compensatie vindt plaats aan of nabij het aangetaste gebied, met dien verstande dat een duurzame situatie ontstaat."

verwerving of het sluiten van beheersovereenkomsten met de daarbij gepaard gaan de kosten. Voor niet-gerealiseerde EHS-gronden die niet in eigendom van de overheid zijn worden een afweging gemaakt of onderhandeling met de betreffende eigenaar kansrijk is of niet. In kansrijke situatie wordt de eigenaar benaderd; niet-kansrijke locaties vallen af.

2. Natuurbeheertype

Naast de opgave van 15,05 hectare is ook het type natuur dat gecompenseerd wordt van belang. Een van de uitgangspunten is dat de compensatie voor vernietigd natuur moet bestaan uit natuurbeheertype van gelijkwaardig of hoger niveau. Per gebied zal bekeken moeten worden of deze doelstelling bereikt wordt. Daarnaast dient ook geborgd te worden dat er voldoende bos gecompenseerd wordt (6,19 ha)

3. Aansluiting op gerealiseerde EHS

Nabijheid bij bestaande EHS is het derde criterium. Door compensatie plaats te laten vinden in gebieden die grenzen aan bestaand EHS worden gaten in de EHS gedicht en wordt de structuur als geheel versterkt.

De beoordeling stopt wanneer drie keer de omvang van het te compenseren gebied gehaald is (45,15 ha.). Deze omvang wordt gehanteerd zodat er ruimte ontstaat voor onderhandeling en uitwisseling in de verdere uitwerking van de opgave. Het kan zijn dat een geselecteerde locatie dicht bij de weg in de praktijk minder haalbaar is dan beoordeeld. Die beschouwing wordt in stap 3 gemaakt.

Het eindresultaat van stap 2 is een overzicht van haalbare locaties gerangschikt naar geschiktheid. Hierbij wordt er ook rekening mee gehouden dat er voldoende locaties van de benodigde natuurbeheertypen opgenomen zijn.

Stap 3: Overleg gebiedspartners – nadere beschouwing locatiebeoordeling

Met de gebiedspartners³ wordt de locatiebeoordeling doorgenomen. Er wordt vanuit de gebiedskennis van de partners bekeken of de geïnventariseerde haalbaarheid van de geselecteerde gebieden aanpassing behoeft. Er wordt daarbij ook bekeken in hoeverre de natuurcompensatie aan kan sluiten op bestaande natuur- of landschappelijke ontwikkelingsprojecten van de gebiedspartners.

Op basis van dit overleg wordt indien nodig het overzicht van geschikte compensatielocaties aangepast, in die zin dat de rangschikking van locaties kan wijzigen.

Stap 4: Nadere bepaling te reserveren budget

Voor de uitvoering van de natuurcompensatie is een budget nodig. Hiervoor heeft een provincies reeds een reservering in de uitvoeringskosten gemaakt. Op basis van kengetallen over grondkosten en inrichtingskosten wordt nader bepaald hoeveel budget er nodig is en gereserveerd moet worden/blijven om de compensatieopgave van 15,05 ha uit te kunnen voeren. Dit budget wordt uiteindelijk vastgelegd in het ontwerp PIP.

³ in ieder geval de vijf gemeenten en afhankelijk van de selectie Rijkswaterstaat en het Waterschap

Stap 5: Uitgangspunten voor uitvoering

In de Verordening ruimte is aangegeven wat een compensatieplan tenminste moet bevatten. Nadat de eerste vier stappen zijn doorlopen dienen de volgende uitgangspunten nog te worden uitgewerkt:

- de termijn van uitvoering;
- de inhoud en realisatie van de voorgenomen mitigerende en compenserende maatregelen;
- een beschrijving van het reguliere beheer en het ontwikkelingsbeheer,

Naast de periode waarin de provincie de natuurcompensatie wil uitvoeren en afronden wordt per natuurbeheertype, die gecompenseerd dient te worden, aangegeven welke (algemene) inrichtingseisen deze met zich mee brengen. Bij de uiteindelijke inrichting van een specifieke locatie dienen deze inrichtingseisen als uitgangspunt voor de realisatie. Hetzelfde geldt voor de eisen die aan het beheer van deze natuurbeheertypen gesteld worden.

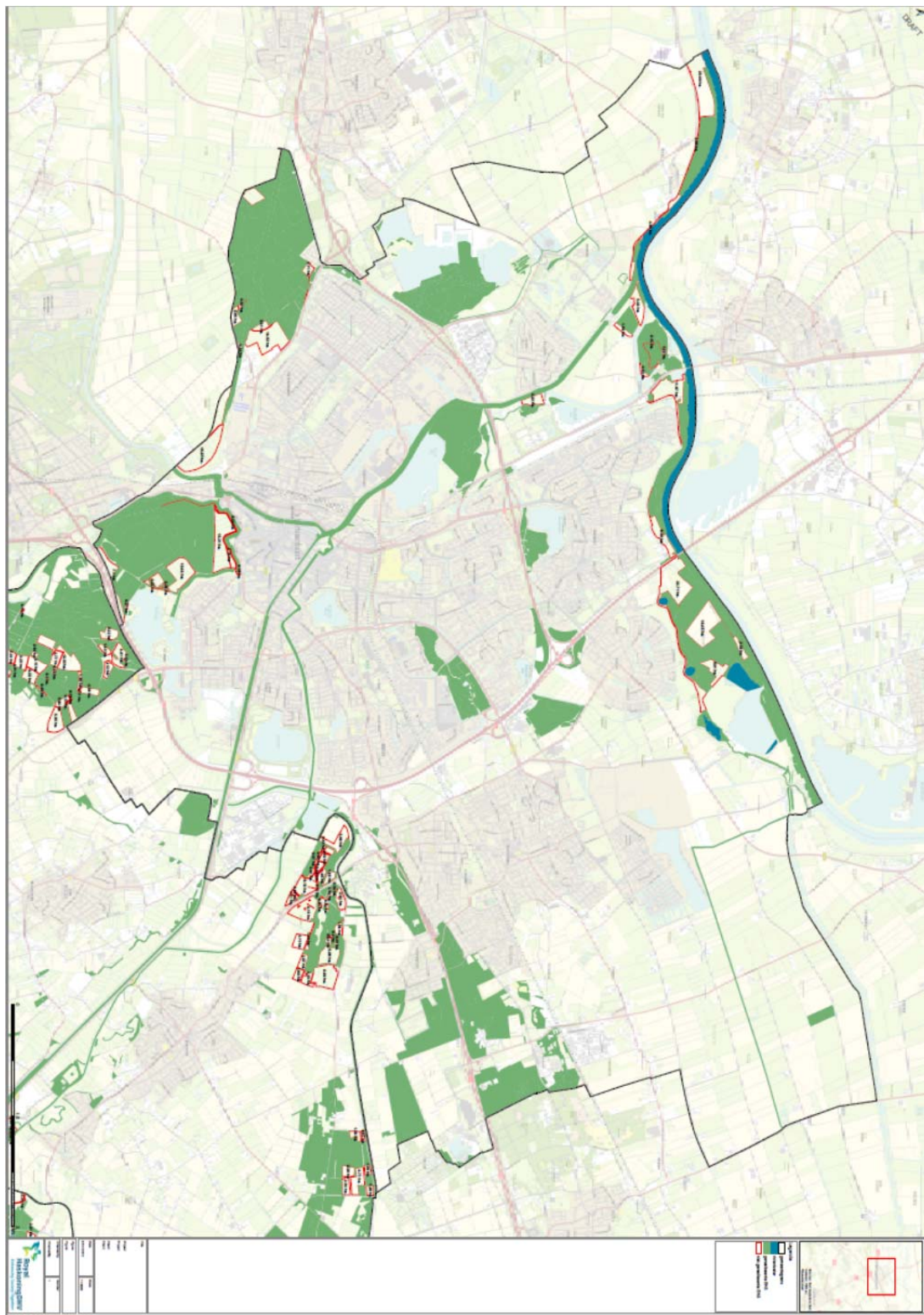
Stap 6: Opleveren definitief natuurcompensatieplan

Het resultaat van de vijf voorgaande stappen wordt in de zesde en laatste stap uitgewerkt tot het definitieve natuurcompensatieplan dat in het voorjaar 2013 ter vaststelling voorligt aan Provinciale Staten.

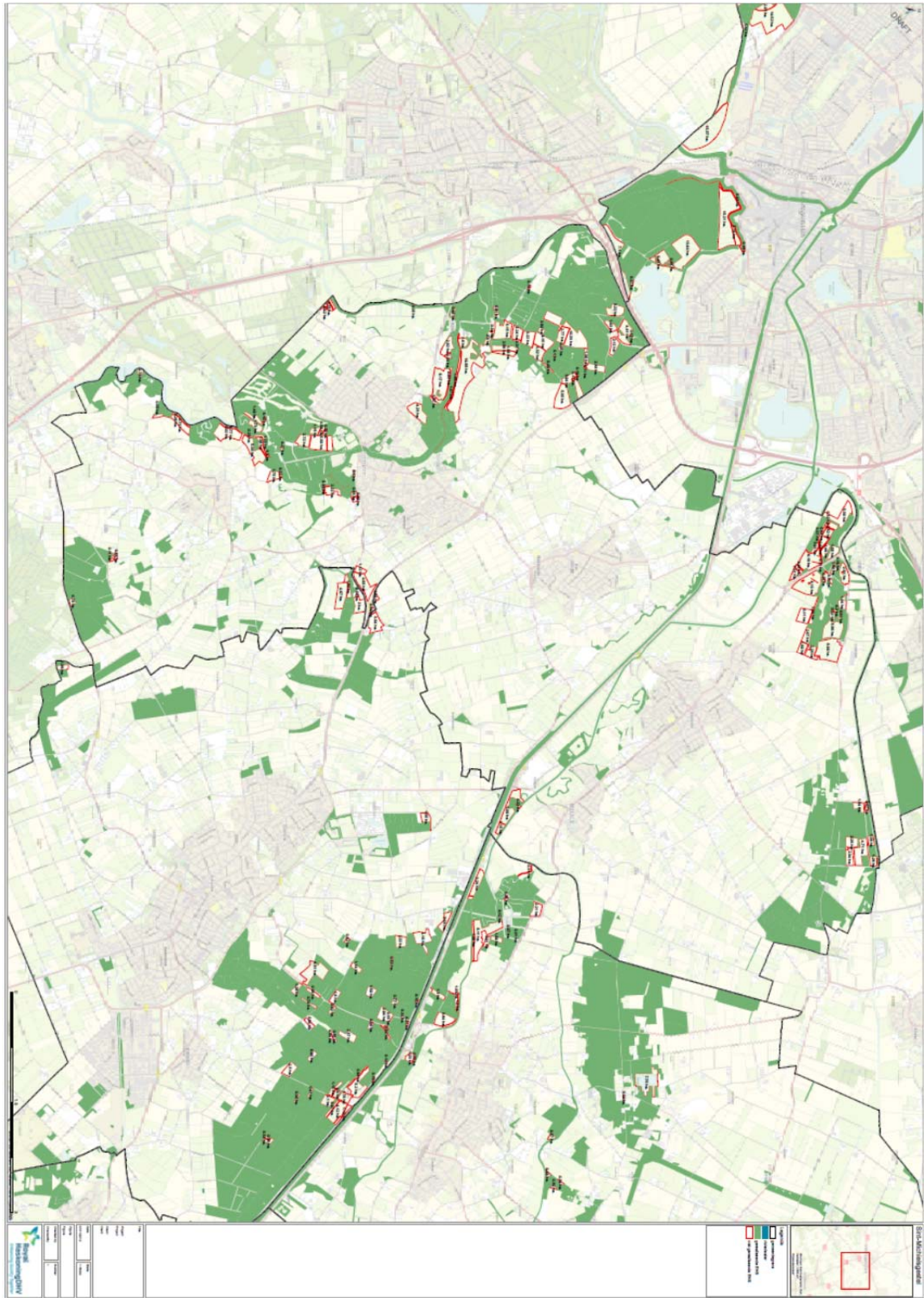
BIJLAGEN

1. Kaart niet gerealiseerd-EHS – gemeente 's-Hertogenbosch
2. Kaart niet gerealiseerd-EHS – gemeente Sint-Michielsgestel
3. Kaart niet gerealiseerd-EHS – gemeente Bernheze
4. Kaart niet gerealiseerd-EHS – gemeente Schijndel
5. Kaart niet gerealiseerd-EHS – gemeente Veghel

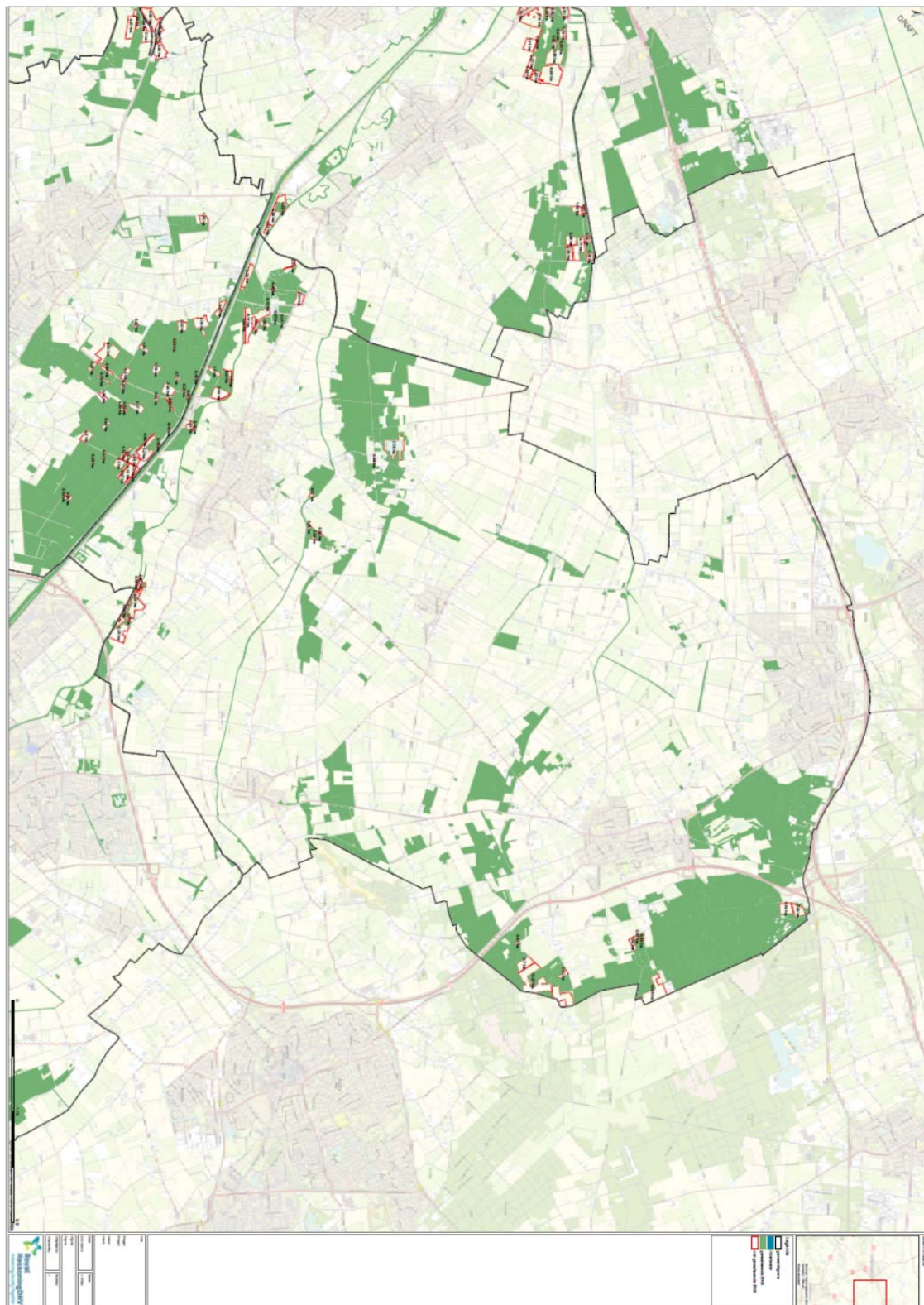
1. Kaart niet-gerealiseerde EHS in de gemeente 's-Hertogenbosch

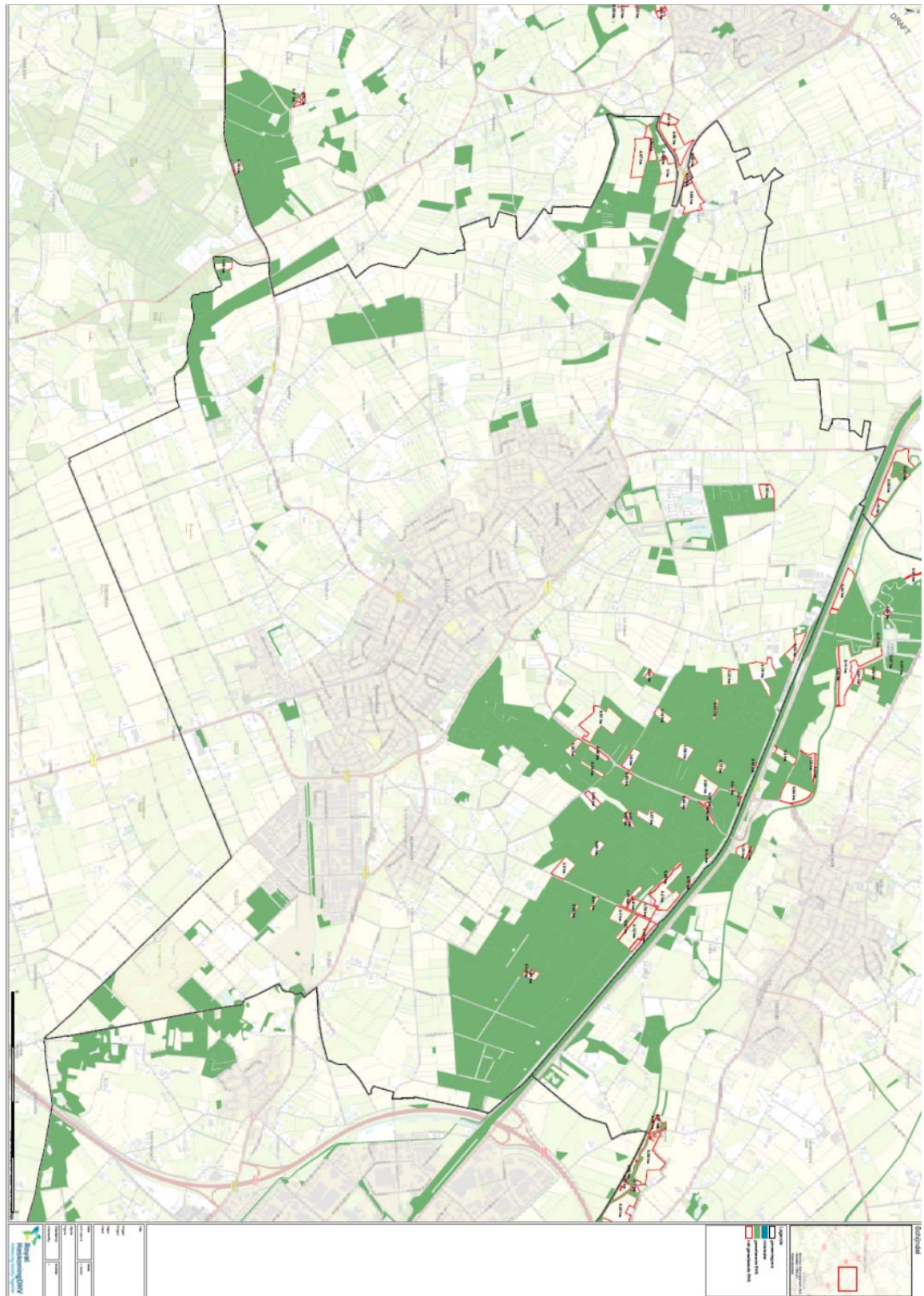
2. Kaart niet-gerealiseerde EHS in de gemeente Sint-Michielsgestel

3. Kaart niet-gerealiseerde EHS in de gemeente Bernheze

4. Kaart niet-gerealiseerde EHS in de gemeente Schijndel

5. Kaart niet-gerealiseerde EHS in de gemeente Veghel

